

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

bejdsnedlæggelse, som fandt sted i Danmarks radio. Lykkeligvis ser det jo nu ud til, at parterne gennem forhandlinger har fundet det grundlag, på hvilket en tilfredsstillende løsning kan tilvejebringes, og det er regeringens opfattelse, at tvisten hermed afvikles efter de retningslinjer, som er bedst egnet i situationer af denne art.

Henning Andersen: Jeg takker ministeren for svaret og også for den alvor, han og regeringen har tillagt den sag, som nu er afsluttet. Det primære i mit spørgsmål har været at pege på det urimelige forhold, at der ikke foreligger en nødordning eller en nødplan, som er godkendt af alle parter, således at de licensbetalende seere ikke direkte berøres af en sådan konflikt, som nu er afsluttet.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om ikke han synes, at det med den foreliggende baggrund nu vil være rimeligt at ophæve det monopol, som Danmarks radio og tv har.

Standningen ville jo i realiteten svare til, om den strejke, vi for nylig havde på Politiken, fuldstændig havde lukket nyhedsformidlingen i dagspressen, hvilket jeg ville finde var meget uheldigt. Vi lever i et meget indviklet samfund, og der kan jo opstå andre situationer, hvor det vil være nødvendigt at formidle ud til befolkningen. Jeg vil gerne bede ministeren svare på de to spørgsmål angående en nødplan og angående ophævelse af monopollet på tv og radio.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Hvorvidt der til en kommende mulig situation skulle laves en nødplan, må være et spørgsmål, som afgøres af radiorådet. Hvad angår spørgsmålet om Danmarks radios eneret til udsendelser i radio og tv, så ligger der på folketingets bord et forslag, og den konflikt, der har været, har ikke ændret den principielle stilling, jeg har i forhold til Danmarks radios eneret til landsdækkende spredning.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om miljøbeskyttelse.

(Lovforslaget (nr. 155) findes i tillæg A. sp. 3841, fremsættelsen i tidenden sp. 2849).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg skal fastsætte en taletid på indtil 15 minutter for ordførerne i første omgang.

Camre: Som bekendt er det anden gang, et lovforslag om miljøbeskyttelse er til første behandling i folketinget. Det foregående forslag behandledes her for 8 måneder og 17 dage siden, men nåede på grund af folketingets sommerafbrydelse ikke videre. Jeg skal ikke i dag gentage alle de betragtninger, jeg fremsatte den 29. maj 1972, men i hovedsagen kommentere de ændringer, som i mellemtiden er foretaget i lovforslaget.

Jeg vil gerne indledningsvis tilslutte mig miljøministerens betragtninger i den skriftlige fremsættelse af lovforslaget om, at forureningsproblemerne har en karakter, der gør, at en meget hurtig indsats er påkrævet. Miljøministeren fremhæver, at hvis vi ikke allerede nu griber ind, kan der opstå tilstande, som ingen nok så udviklet teknologi og ingen nok så stor økonomisk indsats vil være i stand til at oprette, og derfor må vi ikke vente til den 11. time.

Ministeren fastslår, at selv om vi ikke ved, om den 11. time er kommet, så er den i hvert fald rykket nærmere. Jeg er enig heri, og jeg kan jo tilføje, at siden vi første gang behandlede dette lovforslag, er den 11. time rykket nøjagtig 8 måneder og 17 dage nærmere, uden at folketinget er kommet videre med sin opgave i forbindelse med gennemførelse af denne lovgivning. Det er ikke en kritik af ministeren eller hans ministerium, for jeg er vidende om, at der har været arbejdet under højtryk, for at dette reviderede lovforslag har kunnet fremsættes, men derimod en kritik af de interesseorganisationer, som gør, hvad de kan for at forhale en indsats mod forureningen og for at svække den lovgivning, der skal gennemføres. I mine øjne er det en utrolig mangel på omtanke og indsigt, der kan få nogen til at bremse denne indsats, og hvis det ikke er